

Izbaja vsaki dan. Tudi ob nedeljih in praznikih ob 5. ur. ob ponedeljkih ob 3. uri zjutraj.
Posamezne stevilke se prodajajo po 3 novč. (6 stotink) mnogih tobakarnah v Trstu in okoliši. Ljubljani, Gorici, Celje, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, St. Petru, Šentjanu, Nabrežini, Novem mestu itd.
Oglaša se načrte sprejemna uprava lista „Edinost“, ulica Giorgio Galatti št. 18. — Uradne ure so od 2. pop. do 8. zvečer. — Cene oglašom 16 st na vrsto petit; poslanice, zemrnice, javne zahtevle in domači oglaši po pogodbi.

TELEFON štev. 1157.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je mod!

Brzjavne vesti.

Umrstvo na ponočnem čavaju.

PRAGA 8. Kako morila ponočnega čuvaja v umetniški-obrtnem muzeju prazke trgovinske in obrtne komore so spoznali absoluiranega modrološca in kandidata profesure Frana Sandnerja. Vkljub temu, da je isti bil že nekoliko časa brez službe, se vendar ni nashajal v denarni stiski, ker ga je njegov tast podpiral. Zdi se, da je Sandner izvršil čin v blaznosti.

Minister Goluchowski.

DUNAJ 8. Minister vseh stvari, gospod Goluchowski, se je povrnal s svojega dopusta.

Umrl vsled mušjega pika.

DUNAJ 7. Predstojnik petega oddelka državnega vojnega ministerstva, polkovnik Ivan Schirmbeck, je včeraj popoludne umrl. Polkovnika je bila pična moha.

Po atentatu na sultana.

CARIGRAD 8. — Valed atentata se je dovoljenje za prisostovanje selamiku zelo omejilo, o čemer so bili obveščeni diplomatični zastopniki. Preiskovalna komisija v Jildizu je dobila poročilo, da je Rips, o katerem se sumi, da je izvršil atentat, uben v Šicu. Belgijec Jaurens je baje tudi vsled tega kompromisiran, ker je bil v zvezi z Armencem. Vhod v jah, zato prevladuje že vedao domnevanje, da so bili v afrostantata na sultana zapleteni Makedonci in Armenci.

Francozka eskadra na Angležkem.

PORTSMOUTH 8. Francozka eskadra je dosegla semkaj ter je bila od angleškega brodovja priznana pozdravljen.

COWES 8. Na včerajnjem obedu na jahti »Viktoria and Albert«, ki je bil prirejen na čas francozki floti, je kralj Edward izrekel napitnico, v kateri je omenil toplega vspredjema angleškega brodovja v Brestu ter izrazil nado, da obisk francozke eskadre utrdi prijateljstvo med obema državama. Kralj se nadeja, da bo prisrčno spodbujenje oba velesil v podporo miru ter da bodo obstoječi dobiti odnosni trajali dalje ter se še bolj utrdili. Konečno je kralj pil na zdravje Loubeta in na procvit francoske republike.

Kongres anarchistov.

BOSTON 8. Od vseh strani prihajajo anarchisti na mednarodni kongres. Proglasiti hočejo Boston za glavni stan anarchistov vsega sveta. Policia je ukrenila potrebne korake.

Nesreča na železnici.

SPREMBERG 8. Med Sprembergom in Schleis sta trčala skupaj dva brzovlaka, vsled česar sta skočili s tira obe lokomotivi, štirje vozovi za tovore in pet vozov za ceste so bili popolnoma razbiti. Približno 20 teh je mrtvih, 5 pa ranjenih.

PODLISTEK.

268

Prokletstvo.

Edgodovinski roman Avgusta Šenoc. — Nadaljeval in dovršil L. E. Tomč.

Prevel M. O. A.

— Dober dan Živane moj, ga je pozdravil Prišlin porogljivo, obljubil sem ti, da te obiščem. In glej, tu sem prišel osebno po Škofovski davek, ker nisem hotel, da bi moji ljudje prostaki udri v twoho hišo in ti storili kaj hudega. Tu sem torej, a ti, d'ag prijatelj moj, daj vsaki šestnajsti snop, kakor tako zahteva pravica gospoda Škofa. A meni menda ponudiš kako kapljico in kak založaj, ker sem na tem važnem poslu postal žezen in lačen, a nimam na vsem Griču boljega znača in prijatelja, nego Živana Benkoviča.

Benkovič je zaškrpal z zobmi, njegovo

oko je vzplamelo v divjem plamenu, a na licih se mu je pojavila smrtna bledost.

— Počasnit si me pišeš, Giga Prišlin, ter imenuješ me prijatelja, mene, Živana Benkoviča, ki si mu pornil trn v srce, ki si mu zestrupil vse življenje. Ubijalec, razbojnič mojega imena in plemena prihaja v mojo hišo in se dela prijatelja, a ta prijatelj prihaja pod orožjem, da zopet grabi in otimlje. Nu jaz ne dam na lepem ničesar jaz svoboda in meščan protestiram za-se in vso občino proti tej razbojniški sili, ker ga ni zakona in ga ni prava, po katerem bi smel škof na tem svobodnem brdu pobrati šestnajstino žita in vina.

— Nekar tač, prijatelj, je rekel Prišlin, brez potrebe se upiraš in puntaš, to ni lepo od tebe. Pravijo, da se najrazsodnejši meščan na Griču, pak vedi si razsodno, a vedi, da ti nisi učen človek, ki bi mogel presoditi, kaj je pravo, kaj je krivo na pismu. Zato le štej testnajsti snop.

Benkovič je poskočil rezbarjem, dvigaje

Ali izganjati Žde — pravijo — da ni liberalno! Kaj bi vendar rekla Evropa?

Mnogo prijetnih sanj in slativ nad to vzbudili v tujih deželah, posebno v Angliji, moskovski kongresi. Bila sta dva kongresa — kakor vam je znano — ki sta se razglasila kakor sestoča iz zemstev in mest (»gorodov«). V evropski Rusiji je 36 gubernij. Od teh jih je bilo na prvem kongresu zastopanih celih — 12. A še teh dvanaest ob masi protestov od stani poljedelcev, češ, da so dotični deputati le usurpatrorji, ki so sami sebe izbrali — torej brez vedenja kmečkih občin in večne posestnikov-volilev. Nekatera zemstva, na primer Kursko, so podala vlasti nje dijametralno nasprotno glasca se adrese.

Statistična družba kongresa še ni znana. Nekaj podobnega je bilo z deputacijo, ki se je s knezom Trubeckim na čelu predstavila vladarju s prošnjo, da bi sklenil mir in uasiči kmečki in plemenitaški stan. (Bodi pripomneno tu, da se je Trubeckoj učil na Kalužkem gimnaziju in da so ga že tedaj nazivali z »liberalom«).

Ta knez, ki bi se lahko imenoval »knez Ličenbargar« (kakor s tudi njegovi tovariši po večem delu brez zmlje »bezzemeljni tovarisi«), je prečital vladarju adreso, ki bi bila po vsebini in po stilu prav primerna za podlistek kakšega »Ruskega Slova«. Po prijateljskih nam časopisih ste mogli čitati mnogo slavolovljiva za čast tej deputaciji: Morda pa niste prav nič čitali o drugi deputaciji s knezom Šeremetevskim na čelu. Ta deputacija je bila izbrana od poljedelškega plemenitaštva in od kmečkega stanu. Njena adresa in govor o njenih členov (govorili so štirje) so zveneli zvokom domoljubja, vitežki, junakši, — ker so svarili vladarja, naj nikar ne sklepa sramotačega miru. Ta adresa in ti govorovi niso bili po ukusu naših konstitucionalistov, ali narodu ruskemu so bili všečni, ker so bili verez izraz pristne ruske duše.

A glejte: ruska telegrafna agentura je molčala o tem...! Tista brzjavna agenzija torej, ki je subsidiarata od ruske vlade, ki je torej nekako nje glasilo, oficijozan zavod, potajuje glasove, ki prihajajo iz naroda ven in ki tudi soglašajo z nazori in čutstvovanji na najvišem mestu! Da je temu res tako, izbaja iz odgovora na brzjavko svečeništva iz orenburškega okrožja, kjer je car slovesno zatrdiril, da narod ruski more biti uverjen, da on, car, ne bo sklepal nikdar miru, ki bi bil nedečast za Rusijo!

MIROVNA POGAJANJA.

Vsprijem mirovnih pooblaščencev na jahti »Mayflower«.

Specijalni dopisač parizkega »Matina«, Jules Hademan, ki je bil na jahti »May-

flower«. Ne dam, ne štejem, nijeden škofov ni pobiral tega davka. Krik je bil tolik, da so ljudje v Živanovi hiši priheli na okno, a pred hišo na ulici se je začela zbirati množica.

— Ne daš, ne šteješ se je zakrohotal Prišlin; e pa da vidimo, čeprav pravica je močnejša! Može! se je obrnil k orožnikom: Tu vam stoji vitez, potegnite vsaki št. najsti snop, a da vam je delo laglje, zvrniti voz. Orožniki so poleteli, da izvrši zapoved av jega gospodarja. Navstal je grozen krik, težaki in ovezane kmetice so se razpršili, gledati, ne morem poslušati take krivice, kakor plabe ptice, a na oknu se je pojavila, kri mi kipi in vsaki počtenjak mora poskušadikovati, gospa Jela, a poleg nje Angelija. Strah in trepet s s obvezila dušo vsakogar, samo Živan je ostal takor steber ter se postavil pred svoj voz, da vsprijem na silnike.

— Živan, Živan, je zaklicala Jelena iz je zasukala hitro ter mu zaprla pot, posameži, si li ob pamet? Ali se hočeš golorok vivša se ob vrata.

da je le tebi zdrava glava.

Naročnina znada

za vse leto 24 K. poi leta 12 K. 3 meseca 6 K. — Naročne brez dopisane naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, oglaše in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom.) Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik koncesije lista »Edinost«. — Nacionalna tiskarna konsorcija lista »Edinost« v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.

Poštno-hranilni račun št. 652.841.

flare, poroča o vspredjemu russkih in japonskih pooblaščencev nastopu:

»Videli smo, kako so Japoneci stopili v čolo, ki se je naglo bližil jahti predsednikov. Baron Komura, odpeljanec Takshira in njuni civilni atašeji so bili v salonski opravi in so nosili cilindre. Vojaški atašeji so bili v modrih uniformah ter so vsi nosili redove. Japoneci je vspredjel adlatus ameriškega državnega tajništva za vnanje stvari ter jih spremil v veliki salon, v katerem je bil predsednik Roosevelt.

Predsednik je Komuri in Takahiri stisnil roko ter si je dal predstaviti spremstvo. Vsakemu je rekel nekaj prijaznih besed ter se je nato s Komuro in Takahiro umaknil v malo salon na razgovor. Pogovor, ki se je tikal bodočih pogajanj, je trajal 20 minut. Baron Komura je predložil predsedniku več spisov. Atsši so se mej tem izprehajali na krovu ter se razgovarjali s častniki jahte.

Nakrat je pozdrav 19 strelov naznanjal, da se bliža »Chattanooga«, na kateri so bili russki pooblaščenci. Predsednik Roosevelt je vatal, se podal v vspredjemi salon ter je obema Japonecem, ki jih je pustil v malem salonu, rekel: »Baron Komura in gospod Takashira, povabljam vas na zajetek, ko se po dovršenih pogajanjih iz Portsmouthga povrnete v New-Jork.«

Videti je bilo Witteje visoko postavo. Počasi je stopil po stopnicah na ladijo. Sledili so mu poslanik Rosen, profesor Martens, general Jermolov in nekaj civilnih atašejev. Civilisti so nosili salonsko opravo in cilinder, častniki temnorjavajo uniformo in visoke čevlje; vsi so imeli redove.

Zastopnik državnega tajništva Peirc je odvedel v vspredjemi salon, kjer je predsednik Roosevelt stisnil Witteju roko ter ga negovoril francozki: »Veseli me, gospod Witte zelo me veseli, da vas ročet vidim.« Na to je baron Rosen pozdravil predsednika, na kar je Witte predstavil svoje spremstvo. Predsednik je vsakemu stisnil roko ter rekel takrat na angleškem jeziku: »Veseli me, da vas vidim, v resnici me veseli, da vas vidim.«

Sedaj je prišel interesantni trenutek, da so bili russki in japonski pooblaščenci predstavljeni eden drugemu. Japoneci so prišli iz malega salona. Njihovi obrazi so resni, oči mrzle. Male postave stoje trdo. Komaj so Russom pogledali v obraz. Po kratkem molku je bilo slišati Rooseveltov čisti in nekaj vi gás. Lahko je pokazal z roko na barona Komura ter rekel: »Gospod Witte, čast mije, da Vam predstavim barona Konuro.« Witte in Komura sta se priklonila ter si molče podala roki.

Na to je predsednik Roosevelt predstavil druge osebe. Baron Rosen, bivši russki poslanik v Tokiju, je star znance barona Komure in Tschashire. Obe stranki sta bili

Mej tem ko je Živan branil pred hišo svoje pred napadom, bilo je v hiši žudno vrvenje. Začuvali, kaj se godi tu in kesa sila se dela meščanom proti božjemu in človeškemu zakonu, je planil Berislav kakor ris, potegnil svoj meč, da udari ven in da se vrže na napadalce, ali Angelija se je postavila pred enj, ga prijela za desnico in zaklicala:

— Ne, ne, Berislav, pri Božji porodnici, zeliščnici najini, ne pojdeš iz te sobe.

— Pusti me, Angelija, pusti, ne morem težki in ovezane kmetice so se razpršili, gledati, ne morem poslušati take krivice, kakor plabe ptice, a na oknu se je pojavila, kri mi kipi in vsaki počtenjak mora poskušadikovati, gospa Jela, a poleg nje Angelija. Čuti in dvigniti svoj meč za sveto pravico.

— Pusti me, pa naj jih bo tudi ste, jaz ne morem gledati tega mirne duše.

Berislav se je izvil n živo iz rok Angelije in skočil proti vratom, ali deklica se

meriti z oboroženo razbojniško četo? Naj le odnesajo vse žito razbojniki, za to ne marom,

(Prileg še.)

veseli, da sta se zopet videli. Med predstavljanjem se je pozdravljalo v vseh jezikih, angleški, francoski in nemški. Nato je predsednik Roosevelt zaklical: »Gospoda Witte in Komura, izvolita na zajutrek.«

Vsi so se podali v obednico jahte. Roosevelt je šel najprvi. Witte in Komura sta molče korakala eden poleg drugega, ker se brez tolmača ne moreta umeti. Witte govoril razum svojega materinskega jezika in nekaj nemškega in francosko. Komura zna le japonsko in angleško. Atašiji so šli s paromo dva po dva, Rusi ob strani Japoncev, pogovarjajo se popolnoma neprisiljeno in prijateljsko.

Zajutrek je obstojal iz solate, ledu in sladkih jedi. Ni bilo ni rib ni mesec. Roosevelt, Witte, Komura, Takahira in Rosen so sedeli okolo velike mize, atašiji so stali okolo njih. Roosevelt je sedel med Wittem in Komuro. Govoril je glasno in živahnio, a ne o politiki, marveč o sportu in lovu. Witte je odgovorjal Francoski. Baron Komura, ki zamore slediti govoru, ne da bi zamogel v tem jeziku govoriti, je večkrat pokimal z glavo. Baron Rosen in Takahira sta se razgovarjala kakor stara prijatelja, govorila sta o rodbinskih odnosnjih, o hčeri barona Rosen, o Tokiju, o diplomatskem zboru, o skupnih značajih. Proti zaključku zajutreka je predsednik Roosevelt izrekel že znano napisnico. Vidno ganjeni so ruski in japonski odposlanici izpraznili svoje čase ter se priklonili Rooseveltu.

Nato se je predsednik nadalje razgovarjal z Wittem in Komuro. Okolo poltretje ure popoldne je ustal, dal navzočim roko, pozdravil jih, ter zapustil obednico, da se je v čolnu podal v svojo vilu v Sagamone Hillu.

Pet minut pozneje so se poslovili Japoneci in Rusi ter si prijateljsko podali roke s klicem: »Na evidentje v ponedeljek!« Japonec je čola odpeljal na jahto »Dolphin«, ki je imela odpluti v Portsmouth. Rusi so ostali na »Mayflowerju«, s katerim so odpluli tudi v Portsmouth.

Mirovni pooblaščenci v Portsmouthu

Iz Londona poročajo: Ob prihodu mirovnih pooblaščencev v Portsmouth je bilo mesto zelo lepo okrašeno, boksi so bili napoljeni z občljajih in drugih gostov. Na ulicah se Rusi in Japoneci srečavajo z veliko ljubeznjivostjo. Policia je izdala stroge narede. Vsi uradniki in delaveci v arzenalu morajo imeti izkaznice. Poslopje konference stražijo čete vojne mornarice.

Izjave mirovnih delegatov.

Berolinskemu »Lokal-Anzigerju« so sporočili iz New Jorka: Iz izjav, ki so jih mirovni pooblaščenci dali privato kom in tudi ni javnem mestu, je sklep, da je neda na sklep miru zelo slaba. Neki zaupnik Witte-jev je rekel: da Rusija ne odstopi nikakršnega lastnega čimlja in da ne plača nikake vojne odškodnine.

Japoneci pozavljajo, da si vsa ugibanja prezgodijo, ker nihče ne ve za njihove zahteve. Na vsak način ne pride do sklepa premirja, dokler ne poda Rusija točnih izjav.

Slovoščno se prizava, da se je Roosevelt zelo spravno vedel z mirovnimi pooblaščenci. To vedenje da je napravilo dobro, skoraj prisrčno razpoloženje med Rusi in Japoni, ko so se poslovili z jahte »Mayflower«. Na stotine s zastavami okrašenih jaht je obdajalo »Mayflowerja« (na katerem so bili Rusi). Vreme je bilo lepo; okolica je krasna.

Mirovna pogajanja v Simonoseki.

Z ozirom na predstoječa mirovna pogajanja v Portsmouthu je v pojasnenje diplomatskih metod Japonske zanimivo vedeti, kako da so se po japonsko-kitajski vojni vršila mirovna pogajanja med Japoneci in Kitajci.

Kitajska vlada je najprej določila za svoja pooblaščenca diplomata Hanga in Šao. Japonska se je pa branila pričeti s pogajanjem, ker je bilo pooblastilo kitajskih pooblaščencev zelo omejeno ter je potom ameriškega poslanstva obvestila kitajsko vlado, da je zatočaj imenovanje pooblaščencev, ki nimajo dovoljnih pooblastil. Na to je Kitajska dne 27. februarja 1895. imenovala pooblaščenecem Li Hung-Hanga s temi le besedami: »On ima popolno pooblastilo, da se pogodi radi mirovnih pogojev in da podpiše mirovno pogodbo. Na to sta bila dne 19. marca 1895. od strani japonske vlade imenovana mirovnima komisarjem markiz Ito in vikom okoli 300. Včerajšnjo našo vest, da se po

Mutsu. Iste dne je despel v Simonoseki kitajski pooblaščence Li-Hung Hang. Prva se je vrnila dne 20. marca 1905, na kateri je Li-Hung-Hang predlagal, da naj se takoj sklene premirje. Naslednji dan je Japonska stavila pogoje, pod katerimi da je pripravljena privoliti v premirje. Tri dni zatem je Kitajska odgovorila, da ne more sprejeti pogojev in vojna bi se bila najbrž takoj zopet nadaljevala, ako ne bi bil neki nepričakovani tragičen dogodek drugiče obrnil razprave. Iste dne, ko so bile razprave prekinjene radi nesoglasja pooblaščencev, je bil izvršen atentat na starega kitajskoga pooblaščence Li-Hung-Hanga. Zlčinec so takoj prijeli in po šestih dneh so ga obsodili na dosmrtno ječo. V tem času je Japonska, takoreč v zadostenje za nasilstvo, umaknila svoje pogoje ter ponudila Kitajski brez pogojno premirje za 21 dni, kar je ista takoj sprejela. Premirje je stopilo v krepost dne 30. marca 1905. Dne 1. aprila je Li Hung-Hang že zamogel nadaljevati pogajanja ter vzel na znanje definitivne japonske mirovne predloge. Dne 3. aprila je repliciral ter pričeval izlasti proti odstopu ozemlja, vojni odškodniki in odprtju raznih pristanišč, kakor je zahtevala Japonska. — Dne 9. aprila je podal proti-predlog Kitajske, na katere je Japonska odgovorila naslednjega dne ter odbila vse kitajske predloge. Dne 11. aprila je Japonska predložila ultimatum z opombo, da je to zadnja beseda in da mora kitajski odposlane definitivne odgovorit tekom štirih dni. Dne 12. aprila je Li-Hung-Hang podal zadnji protest, ki ga je dne 13. aprila Ito odklonil z opasko, da Japonska absolutno ostaja pri ultimatu. Dne 17. aprila je bila mirovna pogodba podpisana od obeh strani.

Tekom ustreznih razprav sta toliko Li-Hung Hang kolikor Ito povdrala, da je želeti sklepa miru, ki bi bil pravičen in ki bi cdpril pot do trajnega prijateljstva med obema državama. Ito je tudi večkrat dajal dobrih nasvetov kitajskemu pooblaščencu. Mej drugim mu je rekel: »Vi morate odstraniti iz svojega vladnega sistema ves absolutizem, ako hočete napredovati«, na kar da mu je Li odgovoril, da je »svedočen o potrebi reform, toda kitajski sistem da je tako močno ukoreninjen, da ga ni možno odstranit v enem dnevu.«

It je bil glede japonskih zahtev neupogijiv. Ko je šlo za vojno odškodnino 1000 milijonov kron, je rekel Li: »Kako naj Kitajska prenese to ogromno breme?« — »Mi smo to sveto dolgočli enkrat za vselej,« je odgovoril Ito, »sko se bo vojna nadaljevala, bo odškodnina še veča.« — »Se enkrat prosim, da se vojna odškodnina znaša,« je rekel Li. — »Ne,« je odgovoril Ito. — Potem se je Ito pritočil radi 5% obresti, ki jih je Japonska zahtevala ter naglašal, da Francija in Anglija povodom prejšnjih mirovnih pogajanj nista zahtevali obresti, izvzemši od zapestnih obrokov. Na to je odvral Ito: »Plačajte vso sveto na enkrat, potem vam ne bo treba plačevati obresti.«

Glede drugih toček je vprašal Li: »Torej ne dovolite, da bi se razpravljal o teh točkah?« — »Razpravljaljte, sko vam je dragoc, je odvral Ito, »naših sklepov ne menjamo vkljub temu.« Na tak hiter način so se vrnila pogajanja, dokler ni bil sklenjen mir.

Drobne politične vesti.

Nemiri v nemški vzhodni Afriki. Iz Berolina javlja: Tukaj je najuspejšteje presestila vest, ki jo je priobčila »Norddeut. Allgem. Zeitung«, da so namreč tudi v nemški vzhodni Afriki mej urojeni severno od Kilve, navstali nemiri. Poročilo guvernerja nemške Vzhodne Afrike Götzena, je napravilo tem slabji utis, ker so se ravno sedaj boji z urojeni južno zapadne Afrike prostrili in tudi ni še nade, da bi se kmačo dovršili, vžlie temu, da se je potrešlo že 400 milijonov.

Tudi iz Kameruna in z južnega morja, so v zadnjem času despele ne prav ugodne vesti.

Domače vesti.

Sokolska slavnost na Jesenice. Včerajšnje naša, po ustreznih podatkih v nagliepih spisanih poročilih moramo še nekoliko spoliti.

Poleg že imenovanih sokolskih društva sta bila zastopana tudi »Sokola« iz Brežice in Volovško-Opatije. Vseh Sokolov je bilo

prihodu ni vršil slavnosti sprevod, je po praviti v toliko, da se sprevod ni vršil a postaje na Javoriku, ampak da so Sokoli izstopili še le na postaji Jesenice, od koder so v sprevodu obhodili ves kraj, ki je bil odičen krasnimi slavoloki in zastavami. Mična dekleta — nekatera v sokolski opravi — so »Sokole« obispale s cvetlicami.

Kar se tiče vprejemu, je izletnike najprej pozdravil starosta jeseniškega »Sokola«, brat Humér, na kater se je zahvalil na lepem vprejemu v navdušenih besedah podstarosta ljubljanskega »Sokola«, brat dr. Ravnhar. V imenu občine je pozdravil došlece župan jeseniški gosp. Klinar, na kar je načelnik ljubljanskega »Sokola« brat dr. V. Murnik v krepkem in živem govoru proslavljal in pripovedal sokolsko idejo.

Zdi se nam, da primerne ne moremo zaključiti tega poročila o lepi sokolski slavnosti na Jesenicih, nego da približimo besede dr. Edvarda Gręgrę, ki je bil jeden ustanovnik slovenskega Sokolstva: Kakor sokoljubi sčudenčno svetobo, ker je tica jasnega dneva in ne temne noči, tako se tudi mi odvražamo od temne, od črne noči nevednosti in blodenj in potapljam svojega duha edino v jasnih valovih prosvete in resnice.

Trilindvajset let je, kar je naše vrlo »Delavsko podporno društvo« razvilo svojo trobojnicu.

Koliko naš delavec je bilo v teh 23 letih pod okriljem te, za tržaško slovensko delavstvo velepotembne zastave!! »Delavsko podporno društvo« slavi vsako leto obletnico onega dne, ko so naši delaveci prvkrat razvili na narodni prapor. Kakor druga leta, tako bo tudi približno nedeljo to društvo praznovalo 23 obletnico z sjutračno slavnostjo in s popoludansko veselico. Z utraj ob 7. uri in

pol se zborejo členi družbeniki pod društvenim sedežem ter odkorakajo z godbo in zastavo v cerkev sv. Antona novega. Ta odvod je postal že tradicijen in je edini, ki ga prirejajo tržaški Slovenci po mestu. Popoldne pa bo lepa zabava na vrtu »Narodnega doma« pri sv. Ivanu. Ker je eventuelni čisti prebutek veselice namenjen revnim udovam in za delo nezmožnim bivšim členom, upamo, da bo udeležba velika.

Ljudski oder v Trstu. Pošlo nam: Društvo deluje marljivo, da doseže namen, ki si ga je določilo v društvenih pravilih, ter skrbi za izobraževalna društvo. Zdaj je društvo spopolnilo svojo knjižnico, ki obsegajo sedaj veliko število literarnih del najzačenitejših pisateljev kakor Tolstoj, Turgenjev, Puškin, Čehov, Gogolj, Dostoevski, Sienkiewicz, Shakespeare, Grassi, De Amicis itd.; potem izvirna dela Jurčiča, Kerstnika, Aškerca, Cankarja, Stritarja itd., sploh vse boljši pripovedne, beletristične in znanstvene spise, kar jih je izšlo v slovenščini. Da se udom olajša poraba bogate knjižnice je ista odprta vsaki večer (izvenčni petek) od 8. do 9. ure, ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. ure dopoldne. Društvena čitalnica je preskrbljena z mnogoštevilnimi slovenskimi, italijanskimi, nemškimi in hrvatskimi časnikami, z leposlovnimi listi in znanstvenimi revijami, med katerimi s tudi »Ljubljanski Zvon«, »Slovan«, »Naši zapiski« itd. Udom je toplo priporočati, da se pridno poslužujejo knjižnice in čitalnice, kjer nahajajo najraznovrstnejša sredstva za izobrazbo in duševno zabavo. Sestavili so se tudi dramatični in pevski in glasbeni cikli, ki vabijo vseh, ki imajo veselje do ene ali druge umetnosti, da se oglašijo v društvenih prostorih ulica Boschetto št. 5. I. v. Iščemo vsaki večer, razen nedelj in praznikov, od 10. do 12. ure dopoldne. Proučni odsek začne v prihodnji jeseni zopet prirejati znanstvena predavanja in misli tudi uvesti pouk v raznih elementarnih vedah. Načrt za to delo, ki bo sistematično, se že izdeluje.

Ljudski oder je še mlado društvo, počakalo je pa, da smatra svojo važno nalogo popolnoma resno in že danes sa lako pravi, da je to važen faktor za kulturo slovenskega ljudstva v Trstu. Temu dejstvu je tudi največ pripisati nenavadno veliko zanimanje za društvo, ki se izraža v stalnem pričakovanju udov. Svede pa bo draščeno delo tem bolj veselno, čim več podpore najde med ljudstvom.

Napadi Nemcev na Slovence v Celju. Iz Celja javlja: Po Schubertovi slavnosti v Celju je »Domovina« priboljšala nekaj poročil o tej slavnosti, ki so se popolnoma strinjala s faktičnimi razmerami. Ta slavnost je bila za Celjane najklavernejši fiasco. Radi tega poročila »Domovine« se je na »Deutsche Wacht« parkrat hudo znesla nad »Domovino« in ker se ista ni dala ugnati v koži, je »Deutsche Wacht« postala še srdsca ter je najprej prikrito, potem pa javno pociviljala celjske Nemce, naj se radi te pisanje maščujejo nad Slovenci. Vzlio temu ni bila »Deutsche Wacht« zaplenjena. Tako se je zgodilo, da je celjska poulična družba v ponedeljek zvečer, pod vodstvom celjskih nemških prvakov uspadla celjski »Narodni dom«. Na večer je pridrla pijana družba kakih 150 ljudi pred »Narodni dom«, kjer je pričela kričati: »Pereat«, »Abzug«, »Nieder mit den Windischen« itd. V sled protesta nekaterih Slovencev, je nazvoča policija prisila izgreda, naj se odstranijo. Isti so v resnici odšli, toda ne domov, ampak pred »Zvezino tiskarno«, v kateri se tiska »Domovina« ter so tam nadalje razgrajali. Nasproti »Zvezine tiskarne« gradijo novo delniško šolo in tuje so se izgradili oboržli s kamnenjem ter ga prilegli metati v »Zvezino poslopje«. Ker so bile šaluzije zaprte, niso provzročili mnogo škode. Od »Zvezne tiskarne« so se izgredniki vrnili, oboroženi s kamnenjem, pred »Narodni dom«, kjer so pričeli zopet vpti in bombardirati poslopje. Poškodovali so na mnogih krajuh zid ter razbili osem velikih šip. Med izgredniki je bilo tudi nekaj viših mestnih uradnikov, večičesar si seveda policija ni upala vršiti svoje dolžnosti. Krov te demonstracije je državni pravčnik, ki ni zaplenil »Deutsche Wacht«. Celjski Slovenci so se brzovajno pritožili na ministerstvo notranjih stvari radi teh razbojniških napadov. Govoriti se po mestu, da so bili ti izgredi samo začetek napadov, ki jih namenavajo Nemci sistematično prijeti proti celjskim Slovencem.

Prvo vojaško veteransko društvo za Trst in okolico. Prejeli smo:

V nedeljo dne 30. julija ob 4. uri popoldne je imelo to društvo v prostorih »Leon d'oro« (corsia Stadion) svoj izreden občen zbor. Ko je podpredsednik g. nadporočnik v p. Wurmbrand pozdravil mnogoštevilne ude in se jim zahvalil za obilno udeležbo, povzel je besedo novoizvoljeni društveni predsednik g. stetnik v p. Orest Vitell pl. Brechff. V topih besedah se je spominjal zaslug dosedanjega predsednika g. Fr. Stetterja. Časti, ki ga je doletela z izvolitvijo predsednikom, se licje izkazati vsikdar vrednega: vse svoje moči hoče posvetiti temu društvu, to pa tem rajše, ker ima isto tako lepo in idealno nalogo. Društvo, ki ima namen vzvajati in gojiti ljubezen in zvestobo do vladarja ter domovine, svoje ude v siligremto in moralno podpirati, tako društvo zaslužuje vsega priznanja in takemu društvu bi ti predsednik, je čast. S posegom bo za vzemal to častno mesto, da si ve, kako veliko moralno odgovornost si naklada. Tovariši — je nadaljeval —, društvo naj vzbuja patriotičen čut ne samo med seboj, ampak tudi med prebivalstvom. V ta namen se osnuje v društvenu kolono »strele«, ki na bili se rekrutovali iz črnovojoščikov. — Po iniciativi ekscelence Fer. barona Teuffenbacha, ki živi v Gorici, se ovekovečijo imena za domovino padlih vojakov, ki so bili doma v Trstu ali njega okolici, na marmorni plošči, ki se vzida na kakem javnem poslopju.

Za tem so bili udje pozvani, da naj bodo kakor ena družina, usij si bodo med seboj vrgled dobrega tovaristva. Ekonomično naj se postopa z društvenim imetjem, da se takoj kaže pomore potrebnemu tovariju. Z živimi živo-klici na cesarja se je pričelo pedrobno zborovanje. Društvena pravila so se izpopolnila in prečitala. V zahvalo za nagnjenost, ki jo je društvo objavil jasni princ Hohenlohe, se ga izvoli per acclamatio nem častnim predsednikom. Častnemu domu sta bila izvoljena poveljnički pom. okrajnega poveljništva kontreadmiral Leopold Vitez Jadina in tukajšnji brigadir general-major Šemša.

Zborovanje je bilo nato zaključeno. Predsednik je nazanil še, da bo zvečer 18. avgusta pohod društvene godbe po mestu, 18. avgusta zvečer pa prijateljski sestanek udov v prostorih Finding, via Cologna. Vredčina. Z Dolenjskega nam pšejo: Te dni se je Dolenjska zopet mogla ponašati s pravo izrednostjo: v vredino 61 3/4 Celzija, kakor smo jo imeli minolo soboto, študi le na posebno prisojem krajcu. 61 3/4 Celzija smo imeli pa samo komaj 1/4 ure in na posemčnih zavetnih krajib. Ali imeli smo več nego teden daj povišadi vredčino, ki je zasahla povprečno 46° C. in katere vaskljanji

višek (okrog poludne) je dosegel čez 52° C. Ob vsem tem pa nobenega dežja skoraj 14 dni; kraj zadnjega dežja 29. julija zvečer ne moremo rešunati, ker je pal nagloma in le deloma. Polja so se kar sušila, zlasti ajda in koruza sta bili kakor z vrelim kropom poparjeni. Zemlja, izlasti livočaste, je kazala široke razpolchine. Opoludenski čas ni bil možno delati na njivah. Edino dobro je bilo, da nas je ravno v najhujši vročini skoraj vsaki dan redno kak vetrč obiskaval. Leta je zrak vsej zgoraj nekoliko ohladil, kar se je celo spodij na zemski plasti izdatno poznalo. To smo opazovali redno vsaki dan in smo konstatirali, da je topota razbeljene zemske plasti do $\frac{1}{2}$ metra višave deferirala 40° C., do visokosti odraslega človeka pa celo 10° C. Topomer postavljen na njivo, je v pr. v petek popoludne kazal 54° C., a če se ga je na istem kraju držalo v roki nad glavo, je padel na 44° C. Najbolj pa se je ta razlika opazovala v soboto. Tedaj namreč do 2. ure popoludne ni bil nobene sapice, vse čisto mirno. Šibčeva košnica zraven Portowalda stoji precej na visokem in jo ravao opoludne sonce skoraj poševno obseva. Tam se je merila največja vročina. Topomer je kazal 40° C., ko so ga nesli od 10 minut oddaljene hiše, maj potjo je nizasel na 46° (če je opazovalec obstal, tudi več), a postavljen na mejo 5 korakov od gozda, je kazal čez 5 m že 60° C. Par minut pozneje, pa se je pospel čez 61°. Ko pa se je topomer prikel v roko in držal visoko, je rapidno padel na 54° C. nazaj, to pa zato, ker se je v viših zračnih plastičih pojavljala lahni dih vetra. Po tem poskusu smo topomer zopet položili nazaj. Tako pa, ko je proti 2. uri pop. zaprijal vetrč od juga, je bil topomer padati polagoma, dokler se ni ustavil na 54 C. in nižje preneseš na 50° C. pozneje, ko je postal veter občutljiveji na 46° in ob najhujšem pritiku celo na 40 C. Ako uvažujemo resnično dejstvo, da v enem okraju siti 2 kraja nimata ob istem času jedaka topota, (so pri nas kraji, kjer je bila topota že na 63° C. pa tudi kjer je bila samo 40° C., na solnec nismreč) in primerjamo posamične številke topomera mej seboj, prihajamo končno do zaključka, da treba, ako bomo kskemu kraju pripisati dejansko stanje topote, vzeti ključ sorsmerja posmčnih številk. Tako n. pr. bi imelo po tem računu Novomesto dne 5. avgusta 54° C. povprečne opoludenske vročine, oziroma po nastopu vetra popoludenske le 44° C.

Te, dejansku razmerju sicer zmerne številke opršujejo tudi okolost, da ljudje, nahtajoči se na polju, niso ob tej nezanosni vročini kar mrtvi »pečpalci« po tleh.

Kajpada, da so se poljek delavej izogibali prisotnih krajov, kjer bi jim topomer pokazal nad 60° C. Na takih krajinah je bilo do dela vsako delo izključen. Še opazovale topomera, ki si je po poljubni sredini svoje opazovanje, je komaj učel neversnemu izidu solnčarice in ni mogel dalje vdržati na prijazen kraju, kjer so solnčni žarki padali navpično nad zemljo. Da ni vzel seboj meneša eterja in spirita polaja, (najboljši sredstvo proti vročini) in se je poslužil ob napadih, bi imelo morda opazovanje zanj najnovejše posledice.

No, sedaj smo trdno uverjeni, da smo za letos že prekorčili višek vročine in da je sploh ne doživimo kma' spet, kakor je nismo (po zatrdirli starih ljudi) imeli 24 let.

Orkan in hudourje. Z Dolenjskega nam pišejo dne 7. t. m.: Po nezanosni vročini minole sobote nas je v redelju iznenadil okrog 1. ure pop. strahovit vihar, močno podoben predzadnjemu dne 3. julija. Ta orkan se sploh ne da opisati, tako silen je bil. Kakor zadaj je podrl tudi sedaj več kozolcev, sadnega dreva in spravil se je celo v gozde nad debele smreke. V Birčni vasi je izruval več debele orehovih dreves s korenino vred. Na kapitolskem hribu je podrl tri velike smreke, eno je šista zvila pri deblu spojai. Posebno hudo je raspljal po krajih pod Gorjanom in pod Stražo, tarej ob vzazu ob teh gorovjih. Krog $\frac{1}{4}$, na 2. je v bližini Drske strahovito pošile. Misili smo, da vas gori. Pa se je pojavila strela nad hišo, ki stoji na skromi na stičnicu, njen puhi je podrl nekega lha stojetega na pragu, blisk pa je svignil daje čez gozi v brzjavne zie pri kolodvoru, kjer je aparat tako poškodoval, da ga vsej niso mogli rabiti. Strela je udarila ob nevitično zjutraj v poslopje Ogorevca v Skofiji, dalje ob hudourju popoludne v več poslopij na Radovovi vasi in Veliki Loki. Točno, na zrečo, ni bilo. Peč pa je orkan

tudi na polju napravil veliko škodo. Zvečer okrog 8. ure se je pridrvila druga nevitična od jugozapada; tam je moralo grozno delati, kakor smo opazovali od nas. Istotako tudi v Krškem okraju. Pri nas je bilo samo grmečje in dež.

Zak se je izdatno ohladil; včeraj smo imeli 15°, danes pa 30° C.

Dne 4. avgusta pa so nam pisali iz Novegamastra:

Danes ob 2. uri popoludne je kazal topomer 54° C. v zatiču ob 4. uri popoludne in 48° na planem polju, ob 5. uri v mestu 45°, ob 5. uri 30 minut zvečer na kolodvoru v senci 36° C. Višje pa res ne gre več.

Zupanom v Il. Bistrici je bil dne 8. t. m. izvoljen narodnjak gospod Anton Tomšič.

Podelitev baronstva. Dunajski uradni list je priobčil, da je cesar z najvišim odlokom od 26. decembra 1904. velenindustriju Ivanu Economo v Trstu podeli baronstvo in da je cesar dotčeno diplomu podpisal dne 16. junija t. l.

Razpisano je mesto konclista na c. k. finančni prokuraturi v Trstu v X. činovnem razredu. Prešoje je odposlati predsedništvo c. k. finančne prokurature v Trstu. Prosilec morajo med drugim dokazeti, da so zmožni dežela jezikov.

Nov kamenolom. Josip Pertot v Rijetu je prešel za dovoljevanje, da sme na svojem posestvu tab. št. 30 kat. 479 in 476 v Rijetu odpreti kamenolom. Interesantje zmorejo eventualne ugovore predložiti na mestnem magistratu pismeno do 18. t. m., usmeno pa komisiji na tem mesta dne 19. t. m.

Žepni tat v vlaku. S početnim vlakom, ki odhaja iz Trsta ob 11. uri in pol po noči, se je eden predstavnik, namenjen v Ljubljano, gospod Anton Žnidarič, posetnik in obrtnik na Kruščem blizu Cerknice. Na poselj v Nabrežini je pa pršedel k njemu v voz neki mladenič, s katerim sta kmalu začela pogovor. Mladenič mu je povedal, da tudi on potuje v Ljubljano. Ker mu je Žnidarič povedal o svojih posestvih in o svoji obrti, ni hotel mladeniča, da bi Žnidarič misil, da je on morda kak bereč, in mu je torej povedal, da je on sin glasovitega pivovarnarja v Reininghusu. Pogovor je šel dalje o tem in onem, a onkraj postaje S. Peter je Žnidarič zaspel.

Vzbudil se je — ko se je vlak učivil na postajo v Ljubljani. Pogledal je na nasprotne klop, in ta je bila prazna: mladenič, pivovarnarjevega stora ti bilo več. No, Žnidarič je bilo presneto male mar, ker da je šel njegov zgovorni sopotnik. Skočil je iz voza in šel v restavracijo, da se okrepča.

Sede v restavraciji je pa hotel pogledati neke papirje, ki jih je imel v listnici.

Segel je z roko v notranji jopičev žep, kjer je vedao imel listnico, a ves prestraten je potegnil roko zopet iz žepa in s žepom segel v lase: žep je bil prazen. Listnica ni bila več, a v listnici je imel Žnidarič 2990 kron denarja. Tako se mu je posvetilo v glavi: mladenič, pivovarnarjev sin, se je imel prpeljati z vlak m do Ljubljane, in na postaji v Ljubljani ga eni v del, ko se je vlak ustavil.

Žnidarič je šel nemudoma na policijo v Ljubljano in tam prijavil, kaj se mu je prijetilo. Na policiji so vzel stvar na zapisnik in mu obljubili storiti vse možno, da pridejo tatu na sled. Žnidarič je pa ta obljuba presneto male potolažila. Šel je zopet na kolodvor in se s prvim odhajajočim vlakom odpeljal nazaj proti Trstu. Kaj je upal, česa se je nadejal? Tega ni vedel nisi on sam. Ko je prišel k njemu sprevodnik, da mu prešteje vozni listek, in ga je videl tako potrege, ga je vprašal, kaj da mu je. Žnidarič mu je začel pripovedovati svojo nesrečo. Sveda ga je skušal sprevodnik tolziti in mu svetovati to in ono. Mej tem je pa vlak pridržal na prvo postajo od Ljubljane sem, to je Brezovica. Žnidarič je pogledal skozi okno, in glej — zagledal je mladeniča, pivo varnerjevega sina, ki mu je bil prejšajo noč sopotnik. Pokazal ga je takoj sprevodnik in hotel skočiti iz voza, a sprevodnik mu je več počakstti, da vidita poprej, kaj bo mladenič pošel.

No, mladenič je lepo počasi klezel v nek voz istega vlaka. To je bilo že dovolj, kajti čemu se vesi nazaj proti Trstu?

V istem vlaku se je pa vozil nazaj v Trst tudi tržaški redar Vodopivec, ki je bil odvedel nekega z očema v prisilno delavnico

v Ljubljanc. Sprevidnik je šel k temu redarju in mu povedal vso stvar. Redar je šel na to v voz k Žnidariču in si dalše enkrat od njega samega povedati o stvari. Ko je bil dobro poučen o vsej stvari, je šel redar se Žnidaričem v oni voz, v katerem je sedel mladenič in je tega proglašil aretovanim. Ta je protestiral, a vzlje njegovim protestom se je redar vedel poleg njega, a Žnidarič njemu nasproti.

Vlak je držal svojo pot naprej proti Trstu, a oni trije so molčali. Čez nekaj časa je pa redar opazil, da se mladenič nekako sumljivo giblje. Gledal je pačim očesom, kaj da bo iz tega gibanja. Slednji je čul, da je nekaj padlo pod klop, na kateri sta sedela z aretovancem. Pogledal je pod klop, segel z roko pod isto in pobral — Žnidarič ječeval listnico. Žnidarič je pri pogledu manj poskočilo od veselja srce v prah. Z redarjem sta takoj pogledali v listnico, a v istej je bilo le še 620 krov denarja.

Na vprašanje, kam da je djal ostali denar, ni hotel srečovanec nič vedeti. Trdi je dalje trdrovratno, da on ni ukral Žnidariča listnico. Ce se je našla listnica pod klopjo, — je trdil on — je to znamenje, da je Žnidarič padla iz žpa, ko je prejšao noč psal; kajti je bil morda rava. Istri voz.

Radar ni hotel dalje siliti vanj z vprašanjem. Ko je prišel vlak v Trst, je redar izročil aretovanca in usnjeno listnico policijskemu uradniku Schabli in mu povedal vso stvar. Schabl je skušal pripraviti mladeniča z lepo do tega, da bi priznal svoj zločin. Videč pa, da mladenič trdrovratno teji, ga je del natrjenčno preiskati. No, vseh te preiskave je bil, da so našli pri njem 1409 krov denarje.

Sveda je moral mladeniču na to prijeti, da je res on ukradel Žnidariča listnico iz žeps, mej tem ko je Žnidarič spal. Povedal je, da ni sin nikakega pivo varnarja, ampak da je 19 letni čevljak Ivan Kalman, doma iz Budimpešte. Ker je bilo najdenih pri njemu in v listnici le 2029 krov denarja, so ga vprašali, kam da je djal o teh 960 krov. Glede teh je pa dejal, da jih je najbrž izgubil, ko je na postaji v Bremeni izstopil iz vlake.

Sveda so ga odvedli v zapor v ulici Tgor.

Koledar in vreme. Danes: Roman, mučenec; Našenir; Libišna. — Jutri: Lovrencij, dijakon, mučenec; Ogrin; Jurica. Temperatura: ob 2. uri popoludne +29° Celsius. Vreme: lepo.

Društvene vesti in zabave.

Pevsko društvo - Velesila v Škedenju žalja: Ker se pevača zabača napovedana na minolo nedeljo, radi zelo neugodnega vremena ni mogla vrati, se je odločila isti na nedeljo dne 13. t. m. v gosti ni gosp. Ivana Sate. Načrtovan je bilo presneto male mar, ker da je šel njegov zgovorni sopotnik. Skočil je iz voza in šel v restavracijo, da se okrepča.

Sede v restavraciji je pa hotel pogledati neke papirje, ki jih je imel v listnici. Segel je z roko v notranji jopičev žep, kjer je vedao imel listnico, a ves prestraten je potegnil roko zopet iz žepa in s žepom segel v lase: žep je bil prazen. Listnica ni bila več, a v listnici je imel Žnidarič 2990 krov denarja. Tako se mu je posvetilo v glavi: mladenič, pivovarnarjev sin, se je imel prpeljati z vlak m do Ljubljane, in na postaji v Ljubljani ga eni v del, ko se je vlak ustavil.

Žnidarič je šel nemudoma na policijo v Ljubljano in tam prijavil, kaj se mu je prijetilo. Na policiji so vzel stvar na zapisnik in mu obljubili storiti vse možno, da pridejo tatu na sled. Žnidarič je pa ta obljuba presneto male potolažila. Šel je zopet na kolodvor in se s prvim odhajajočim vlakom odpeljal nazaj proti Trstu. Kaj je upal, česa se je nadejal? Tega ni vedel nisi on sam. Ko je prišel k njemu sprevodnik, da mu prešteje vozni listek, in ga je videl tako potrege, ga je vprašal, kaj da mu je. Žnidarič mu je začel pripovedovati svojo nesrečo. Sveda ga je skušal sprevodnik tolziti in mu svetovati to in ono. Mej tem je pa vlak pridržal na prvo postajo od Ljubljane sem, to je Brezovica. Žnidarič je pogledal skozi okno, in glej — zagledal je mladeniča, pivo varnerjevega sina, ki mu je bil prejšajo noč sopotnik. Pokazal ga je takoj sprevodnik in hotel skočiti iz voza, a sprevodnik mu je več počakstti, da vidita poprej, kaj bo mladenič pošel.

No, mladenič je lepo počasi klezel v nek voz istega vlaka. To je bilo že dovolj, kajti čemu se vesi nazaj proti Trstu?

V istem vlaku se je pa vozil nazaj v Trst tudi tržaški redar Vodopivec, ki je bil odveden nekega z očema v prisilno delavnico

117.20—117.50, nemški bankovci — austrijska edinstvena renta F 100.40 100.70 ogrek, kronska renta K 96.60 : 6.90, italijanska renta — kreditne akcije F 671 — 673 — državne železnice K 676 — 678, Lombard — 91. Lloydove akcije 730 — 734, Šredke: Tisa K 338.50—342.50 kredit K 82.50 do 492.50, Bodenkredit 1880 K 306.30—313.30, B-denkredit 1889 K 306.75—313.75 Turk 8.141. — do 143. — Šrake — do —

Dunajska borza ob 2. uru pop.

	včeraj	danes
Državni do g v papirju	101.15	101.15
" srebr.	101.15	101.15
Avstrijska renta v zlatu	119.40	119.40
" kronah 4%	100.60	101.60
Avst. investic. ska renta 3 1/2%	92.90	92.90
Ogrska renta v zlatu 4%	115.80	115.80
" 3 1/2% kronah 4%	96.75	96.75
" 3 1/2% " 3 1/2%	87.40	87.40
Akcije nacionalne banke	1631. —	1634. —
Kreditne akcije	670.75	670. —
London, 10 Lstr.	240.05	240.05
100 državnih mark	117.25	117.22 1/2
20 mark	23.47	23.46
20 frankov	19.10	19.10
100 ital. lire	95.40	95.45
Cesarški cekini	11.30	11.30

Parizka in londonska borza.

Pariz. (Slep.) — Francoska renta 93.72, italijanska renta 105.10, španski exterior 91.33, akcije otomanske banke 595. — Menjice na London 251.50.

Pariz. (Slep.) Avstrijska državna renta 721. — Lombardi 95. — omfirana turška renta 90.55 avstrijska zlata renta 101.70, ogrska 4%, zlata renta 97.50, Landerbank 485 — turška arac e 132.50 parizka banka 14.38, italijanska mord-joniana akcije —, akcije Bio Tinto 16.92. Trdnina

Mladenič dobre rodbine (kristjan) 18 do 25 let star, vesel slovenskega, ital in nemškega jezika z lepo pisavo se takoj stalno sprejme za pisarniška dela. Plaća primerena zmožnosti. Ponudbe pod >O. T. 2. na upravo lista »Edinost«.

Mladić vješt komptoarskim poslovima govori hrvatski, njemački i talijanski, traži mjesto. Naslov kot uprave »Edinost«.

10.000 hektolitrov vinskih sodov v vsaki velikosti od 5–70 hektolitrov prodaja po jako zmernih cenah tvrdka **Alex. Breyer i sinovi, Krizevac.**

Na prodaj je voz sli takozvana žardi njera v dobrem stanu in po nizki ceni pri Franu Meden v Sv. Križu pri Nabrežini.

Stavbinski material kakor korce, vsakovrstno opeko, pese, apno, živo in ugašeno, se dobiva po najnižjih cenah, da se ni bati konkurenco, pri tvrdki **Belli & Corsi**

ulica Economo št. 12 (stari mlin).

Zovarna s zalogo pohištva svetlega in temnega

kakor tudi popolne kuhinje v najmodernejsem slogu po konkurenčnih cenah priporoča

V. Doplicher ulica Chiozza št. 8 pri tleh — (nasproti dvorani »Tescicore«).

Dne 24. avgusta t. l. se preseli

manifakturana trgovina ul. Barriera vecchia št. 33 (Trst) provizorično nasproti štv. 34 v sklopišču, kjer je sedaj »kavarna Aurora«.

Pri tej priliki se prodaja vse blago z velikim odbitkom.

ZOBOZDRAVNIK Univ. Med. Dr. Makso Brilliant v TRSTU ulica S. Antonio št. 9. II nadstr. Izvršuje zadevanje z emajlem, porcelanom srebrom in zlatom. I deluje posamezne umetne zobove kakor tudi celo zobovje. ORDINIRA od 9–12 predp., 3.–5. popol.

Na Prosek priporoča svojo

mirodilnico

ki je preskrbljena z vsem v to str ko spadajočim blagom. — Nadalje se nahaja v zalogi železo, ſipe in želbi.

JOSIP ŽIGON, mirodilničar.

Umetalni ognji!!! V dobro poznani delavnici umetalnih ognjev v ulici Ponziana št. 120 F. Brandolin, kaje delavnico vodi sedaj

Makso Ghersiach učence odlikovanih pirotehnikov Brandolin & Finsterwald, se nahaja na izberu umetalnih ognjev ter sprejema naročbe za javne ali zasebne zabave. — Brezkonkurenčne cene. Sprejemajo se naročbe tudi v ulici (Fornace) Tommaso Grossi št. 14 (Trst).

Alojz Cian & A. Visintini naznjanata cenjenemu občinstvu, da sta prevzela na lasten račun trgovino in avtorizovano krojačnico

Alla Città di Trieste r. ul. Torrente št. 40 (nasproti gledišču Goldoni). Tam se vzbobiča velika zaloga izgotovljenih oblik za odrastle in dečke. Delavske hlače prve vrste kakor tudi blago vseh vrst in najposlednejše novosti.

»**SLAVIJA**« sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsek dan ima po pretekli petih let pravico do divida.

Jržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvo.

Piazza Caserma štev. 2, I. n. — TRST — Vlastni hiši. Telefon št. 952.

Vhod po glavnih stopnicah.

Hranilne uloge sprejema od vsakega, če tudi ni ud zadruge in jih obrestuje po 4%.

Rentni davek od hranilnih vlog plačuje zavod sam. Vlaga se lahko po 1 krono.

Posojila daju samo zadružnikom in sicer na uknjižbo po 5½%, na menjice po 6%, na zastave po 5½%.

Uradne ure: od 9.–12. dopoludne in od 3.–4. popoldne.

Izplačuje vsaki dan ob uradnih urah. — Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Ima najmodernejšo urejeno varnostno celico za shrambo vrednostnih papirjev, listin itd.

Poštno hranilnični račun 816.004.

„**SANUS**“ novi higijenični zobotrebniki disinfečirani parfemirani zaprošen patent se prodaja povsed.

C. COMINI, Trst Barriera 28

Leon Fano TRST

zlatar in draguljar

prodaja, kupuje in zamenjuje zlatano, srebrino in dragulje; sprejema poprava po najzmernejših cenah ter prodaja na mesečne obroke proti solidnemu jamstvu.

Prof. Rossini,

ravnatelj medicinske klinike vseučilišča v Rimu, spričuje, da zelo uspešno učinkuje proti motenju rednega želodčevega delovanja (tudi odvajalno).



želodčna tinktura G. PICCOLIJA, dvornega zlagatelja Njega Svetosti in lekarja v Ljubljani.

1 steklenica velja 20 stot. in se vnanja naročila točno izvršujejo.

Izvrsten sir!

Podnadoška mlekarška in sirarska zadruga s sedežem v Hruševji ima v zalogi obilo dobrega vležanega sira katerega oddaja po 1 K 44 st. kg. Kdo hoče torej imeti dober sir, naroči naj si ga pri imenovanji zadrugi.

F. Pertot urar

TRST - ul. Poste nuove št. 9 priporoča veliki izbor ur: Omega, Schaffhouse, Longines, Tavanes itd. kakor tudi zlate, srebrne inkovinske ure za gospo. Izbor ur za birmo. Sprejema popravljanja po nizkih cenah.

Podpisani priporoča svoj iskušeni

železni plug

s kolesi za oranje na polju, pri brajadah in drejvu, za pletev, zasipanje, zrivanje itd. samovodiljen, preprost, lahek in cen. — Svoje dobro znané žkropilnice proti peronospori in svoje neprenhjive vinske stiskalnice.

ŽIVIC, inženjer - Trst

Sklopišče — trgovinska ulica 2.

Ivan Petelin

tovarna testenin

TRST
Sv. Ivan pri Trstu.

Kovačka mehanična delavnica

livarna kovin, zavod za nikelovanje, pozlačevanje, posrebrjanje, pokotoviranje in pocinjenje.

VIKTOR FANO

ulica R. Zovenzoni št. 4

ZALAGA PRVE TRŽAŠKE TVRDKE

Zaloga

izvozno-marčne (Export-Märzen) in vležane (Lager)

pive

v sodčkih in v boteljkah, kakor tudi

kvasa

iz tovarne Bratov Reininghaus Steinfeld pri Gradcu.

Zaloga Mattonijeve Giesshübler vedno sveže kisle vode po zmernih cenah

pri

ANTONU DEJAK junior

TRST

Via degli Artisti štev. 10.

„Slavija“

Vzajemna zavarovalna banka v Pragi. — Rezervni fond 31,865.386.80 K, izplačane odškodnine: 82,737.159.57 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica na države z vsekozi slovansko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, česar pisarne so v lastni bančni hiši v Gospodskih ulicah 12

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenuje takoj in najakutneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.